

CRIMESTORY
OF THE WEEK

శ్రీకృష్ణ అమృతం

అతని పేరు సయ్యద్. వెల్లింగ్ పని చేసేందుకు గల్ఫ్ వెళ్ళి వాల రోజులయ్యింది. అతనికి తల్లి వుంది. డ్రబ్బె ఏళ్ళ వృద్ధురాలామె. అతని భార్య పేరు కనీజ్. ఇద్దరు కుమార్తెలు— ముంతాజ్, సుల్తానా వున్నారు. వీరి వయసు 18-16 సంవత్సరాలు. ఇదీ అతని కుటుంబ పరిస్థితి.

సయ్యద్ ఇండియాలో వున్నప్పుడు అతని కుటుంబం వాలా ఇబ్బందుల్లో వుండేది. సయ్యద్ గల్ఫ్ కి వెళ్ళిన తరువాత బాగా డబ్బు సంపాదించాడు. ఒక ఫ్లాట్ కొన్నాడు. కారుకొన్నాడు. పెద్ద కాంట్రాక్టరయ్యాడు.

బాగా డబ్బు సంపాదించిన తరువాత తల్లిని, భార్య, పిల్లల్ని గల్ఫ్ కి పిలిపించుకున్నాడు.

భార్య బిడ్డలతో సమీకృతం, సముద్రపు ఒడ్డు— ఇలా సరదాగా తీసుకెళ్ళేవాడు. ఒకరోజు అలాగే సరదాగా పిక్నిక్ కి వెళ్ళి అవి ఇవీ చూసి తిరిగి వస్తున్నారు. దారిలో కారు బ్రబు లిచ్చి అగిపోయింది. కారు స్టార్ట్ చెయ్యడానికి సయ్యద్ విశ్వప్రయత్నం చేశాడు. అయితే అది స్టార్ట్ కాలేదు. అప్పటికి మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలయ్యింది. సూర్యుడు నడినెత్తి మీదికి వచ్చాడు. ఎండవేడిమి తీవ్రతరం కాసాగింది. ఆ ప్రదేశంలో గాలి వేస్తున్న శబ్దం తప్ప మరే శబ్దంమూ లేదు. వెంట తెచ్చుకున్న నీళ్ళయిపోయాయి. త్రాగడానికి మక్క కూడా నీళ్ళు లేవు. అందరికీ నోరు ఎండిపోతోంది.

ఆకాశంలో కొన్ని గద్దలు తిరుగుతూ వున్నాయి.

ఆ సమయంలో అటువైపు ఒక్క వాహనం కూడా రాలేదు.

సయ్యద్ కి ఏం చెయ్యాలో బోధపడలేదు.

దూరం నుంచి వేగంగా వస్తున్న ఓ కారు కనిపించింది. సయ్యద్ కి ప్రాణం లేచివచ్చినట్టయ్యింది. చెయ్యెత్తి కారు ఆపాడు.

వచ్చిన ఆ కారు ఆగింది.

అందులోంచి ఇద్దరు యువకులు దిగారు.

సయ్యద్ విషయం చెప్పాడు. వాళ్ళు కాసేపు కారు రిపేర్ చేశారు. అయినా స్టార్ట్ కాలేదు.

'అంకుల్! దీన్ని మనం రిపేర్ చెయ్యలేము. ఖచ్చితంగా మెకానిక్ కావలసిందే! అందువల్ల మీరోపని చెయ్యండి. ఇలా ఎండలో ఎంతసేపు మాడుతారు? మేము సిటీలోకి వెళుతున్నాం. మీ కుటుంబాన్ని సిటీ వరకు మా కారులో తీసుకెళ్తాం. మీరు నెమ్మదిగా కారు రిపేర్ చేయించుకుని రండి!' అంటూ సలహా ఇచ్చారు.

సయ్యద్ కి ఈ సలహా వచ్చింది. 'తనలో పాటు డెబ్బయ్యేళ్ళ తల్లి, భార్య బిడ్డలు ఎందుకు ఎండలో మాడాలి! వాళ్ళని ఇంటికి పంపేస్తే

తాను నెమ్మదిగా కారు రిపేర్ చేయించుకుని వెళ్ళమని అనుకున్నాడు. అంతకన్నా ముగ్ధ మార్గం కనిపించలేదతడికి.

ఆ ఇద్దరు యువకులతోపాటు తల్లిని, భార్యను, కుమార్తెలిద్దర్నీ కారెక్కించి పంపాడు.

సయ్యద్ నడుమకుంటూ వెళ్ళి ఓ మెకానిక్ ని తీసుకువచ్చి కారు రిపేర్ చేయించుకుని ఇంటికి వెళ్ళేసరికి రాత్రి తొమ్మిది గంటలయ్యింది. ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేరు.

ఏమైపోయారు! అర్థంకాలేదు సయ్యద్ కి.

సయ్యద్ ఓ మిత్రుడిని తీసుకుని పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళి అక్కడున్న సబిన్స్ పెక్టర్ ఖాన్ కి అంతా వివరంగా చెప్పాడు.

తన భార్య బిడ్డల్ని ఎక్కించుకుని తీసుకువెళ్ళిన కారు 'నీలి రంగు కంపెస్సా' అని చెప్పాడు సయ్యద్. అయితే నెంబర్ చూడలేదని, ఆ నెంబర్ మాత్రం 4తో మొదలయ్యిందని చెప్పాడు. ఆ కుర్రాళ్ళ వయసు 20-21 వుంటుందని చెప్పాడు. వాళ్ళలో ఒకడికి రింగుల జాట్టు వుందని చెప్పాడు. రెండవ వ్యక్తి వల్లగా వున్నాడనీ, మొదటి వ్యక్తి ఎర్రగా వున్నాడనీ చెప్పాడు. వారు ధరించిన దుస్తులను వర్ణించి చెప్పాడు సయ్యద్. ఆ ఇద్దరూ గల్ఫ్ లో నివసిస్తున్నవాళ్ళేనని ఇన్ స్పెక్టర్ గ్రహించాడు సయ్యద్ మాటల్ని బట్టి.

రాత్రి టి.వి.లో అనాన్స్ వేయించాడు.

మర్నాడు మధ్యాహ్నం ఓ వ్యక్తి పోలీస్ స్టేషన్ కి వచ్చాడు. ఇన్ స్పెక్టర్ ఖాన్ ని కలుసుకున్నాడు. తాను వస్తూవుండగా దారిలో ఎడారిలో ముగ్గురు స్త్రీలు, ఒక వృద్ధురాలి శవం మట్టూ కూర్చుని ఏడుస్తూ వున్న దృశ్యాన్ని చూశానని చెప్పాడు.

ఇన్ స్పెక్టర్ ఖాన్ వెంటనే హెలికాప్టర్ తెప్పించాడు. వచ్చిన వ్యక్తిని వెంటబెట్టుకుని హెలికాప్టర్ లో ఆకాశమార్గాన వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. ఎడారి అంతా తిరిగి ముగ్గురు స్త్రీలను, వృద్ధురాలి శవాన్ని లొకేట్ చేశాడు. హెలికాప్టర్ నేలమీదకి దింది, వాళ్ళని హెలికాప్టర్ ఎక్కించాడు. వృద్ధురాలి శవాన్ని కూడా హెలికాప్టర్ లోకి తరలించాడు.

వాళ్ళందర్నీ తీసుకువచ్చిన తరువాత ఏం జరిగిందని ప్రశ్నించాడు.

సయ్యద్ విన్న కుమార్తె పదహారేళ్ళ సుల్తానా విలపిస్తూ ఇలా చెప్పింది.

ఆ ఇద్దరు దుర్మార్గులు మమ్మల్ని ఇంటిదగ్గర దింపుతామని కారెక్కించుకున్నారు. కొంత దూరం వచ్చిన తరువాత కారును ఎడారిలోకి

ముయూరి వీక్లీ

తిప్పారు. ఎందుకని అడిగితే ఇటువైపు నుంచి సీటీకి వాలా దగ్గర రూట్ వుందని చెప్పారు. నిర్మాణమయ్యమైన ఆ ఎడారిలోకి తీసుకువెళ్ళి ఆ క్కడ కారు ఆపారు. నేను, నా అక్క, మా నాయనమ్మ విలపిస్తూ వుండగా మా అమ్మను మానభంగం చేశారు. తరువాత మా అక్కను మానభంగం చేశారు. ఆ తరువాత నన్ను కొట్టి నా దుస్తులన్నీ బలవంతంగా లాగి నన్ను కూడా మానభంగం చేశారు. ఈ దారుణాన్ని చూడలేక ఏడ్చి ఏడ్చి మా నాయనమ్మ గుండె అగిపోయింది. ఆ దుర్మార్గులు మానభంగం చేసిన తరువాత మమ్మల్ని వదిలేసి కారులో వెళ్ళిపోయారు' అంటూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది సుల్తానా.

సుల్తానా వారి కారు నెంబర్ గుర్తు పెట్టుకుంది. కారు నెంబర్ ఇన్స్పెక్టర్ ఖాన్ కి చెప్పింది. జరిగిన దారుణాన్ని విన్న ఇన్స్పెక్టర్ ఖాన్

ఉగ్రుడయ్యాడు. ఆ సీటీలో వున్న ఐదు వందల కంటెస్టర్ కార్లను అంతకుముందే చెక్ చేశాడు. వాటిలో 50 బ్లూ కలర్ వి వున్నాయి. సుల్తానా చెప్పిన నెంబర్ వి బట్టి ఆ దుర్మార్గుల కారు పట్టుకున్నాడు ఖాన్. తల్లి బిడ్డలను ఏకితీస్తూ అస్పృతికి పంపాడు ఖాన్.

కారు దొరికిందిగాని ఆ దుర్మార్గులు తప్పించుకుపోయారు. ఇన్స్పెక్టర్ ఖాన్ నిద్రాహారాలు మానేసి పరిశోధనలో మునిగిపోయాడు.

దుర్మార్గులిద్దరూ పముద్ర మార్గాన పారిపోయే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారని గ్రహించి అతి లాఘవంగా వారిని పట్టి బంధించాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ ఖాన్ వీరిద్దరినీ కోర్టులో హాజరు పరచాడు. నేరస్థులు తమ నేరాన్ని అంగీకరించారు. కోర్టు వీరికి మరణశిక్ష విధించింది.

ఈ శిక్షను అక్కడ ఎలా అమలు చేస్తారంటే—

నేరస్థులను ఘక్రవారంనాడు ప్రజలంతా చూస్తూవుండగా భూమిలో గొంతువరకు పాతి పెడతారు. ఘక్రవారం దైన ప్రార్థనలు జరిపిన తరువాత జనాన్ని పెద్ద పెద్ద రాళ్ళు తీసుకోమంటారు.

వారిద్దరూ చేసిన నేరాన్ని ప్రజలకు వివరించి, ఆ రాళ్ళతో నేరస్థుల తలలు బద్దలయ్యేవరకు కొట్టి చంపమంటారు. ప్రజలంతా వారిద్దరూ మరణించేవరకు అలా కొడుతూనే వుంటారు రాళ్ళతో.

ఇది ఇటీవల జరిగిన దారుణమైన సంఘటన.

ఈ కథను మీకు నేను అందిస్తున్న సమయానికి ఆ దుర్మార్గులు ప్రజల వేతిలో మరణించి వుంటారు.

మయూరి వీక్షణ